

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/37790 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 11 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Lid van de enkelvoudige kamer

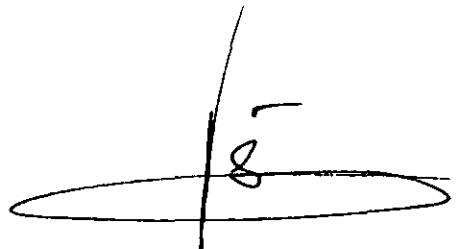
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 september 2007

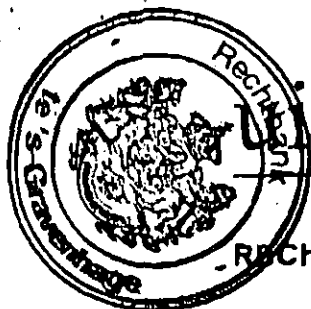
402.

Verzonden: 27 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'S' or 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer

Zaaknr.: Awb 06/37790

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van gestelde Somalische nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. D. de Vries, advocaat te Dokkum,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, (Immigratie- en Naturalisatiedienst), te 's-Gravenhage, verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. Gullen, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 14 november 2005 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 10 juli 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 4 augustus 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 26 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft eerder, te weten op 6 oktober 2001, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 26 april 2002 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen

en eiser een vergunning tot verblijf geweigerd. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo, heeft bij uitspraak van 11 november 2003 het hiertegen gerichte beroep van 22 mei 2002 ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 6 oktober 2001 onherroepelijk geworden. Eiser heeft vervolgens op 28 januari 2005 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 3 februari 2005 is afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, heeft bij uitspraak van 31 maart 2005, verzonden 4 april 2005, het hiertegen gerichte beroep van 3 februari 2005 ongegrond verklaard. Daarmee is ook de beslissing op de aanvraag van 28 januari 2005 onherroepelijk geworden. Vervolgens heeft eiser op 14 november 2005 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 10 juli 2006 is afgewezen. Deze beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.2. Eiser heeft aan zijn herhaalde aanvraag van 14 november 2005 ten grondslag gelegd dat met ingang van 1 juli 2005 een categoriaal beschermingsbeleid wordt gevoerd voor asielzoekers van Somalische nationaliteit die niet afkomstig zijn uit of met uitzondering van de provincies en welk beleid naar de mening van eiser op hem van toepassing is.

2.3. Naar aanleiding van deze aanvraag heeft verweerder besloten een taalanalyse te laten verrichten. Van de taalanalyse is verslag gedaan op 14 februari 2006. Blijkens dit verslag spreekt eiser Swahili zoals dat gesproken wordt in de kuststreek en op de eilanden voor de kust van Kenia.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag van eiser van 14 november 2005 daarop afgewezen. Verweerder heeft daartoe overwogen dat het ongeloofwaardig is dat eiser daadwerkelijk de Somalische nationaliteit heeft. Om deze reden wordt aan de overige verklaringen van eiser waar het betreft zijn asielrelaas evenmin geloof geacht, nu zijn gestelde problemen zich in Somalië zouden hebben afgespeeld. Naar aanleiding van de taalanalyse heeft eiser nog aangevoerd dat de taalanalyse niet in de juiste taal is uitgevoerd. De taalanalyse is gehouden in het Swahili en niet in het Bajuni. In dit verband heeft verweerder nog gesteld dat eiser steeds heeft verklaard Swahili te spreken en pas tijdens een nader gehoor van 20 maart 2006 heeft verklaard Bajuni te spreken. Vanwege het vorenstaande komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, en onder a, b, c of d van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

2.5. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de door hem bestreden beschikking onzorgvuldig tot stand is gekomen. Verweerder heeft hem ten onrechte slechts een termijn van vier weken verleend voor het laten uitvoeren van een contra-expertise, terwijl verweerder er zelf enkele maanden over heeft gedaan voor het laten verrichten van een taalanalyse. Eiser heeft voorts een voorlopig oordeel overgelegd van 15 juni 2006 van de taalstudio te Monnickendam waaruit geconcludeerd kan worden dat de taalanalyse op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Beoordeling van het beroep

2.6. De rechtbank overweegt allereerst dat zij ingevolge vaste jurisprudentie ambtshalve dient te beoordelen of er sprake is van een herhaalde aanvraag. In het geval er sprake is van een herhaalde aanvraag dient zij te beoordelen of zich na het eerdere in rechte onaantastbare besluit nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot

heroverweging noopten. Ingevolge verdere jurisprudentie vindt het vorenstaande geen toepassing indien sprake is geweest van een voor appellant relevante wijziging van het recht. De rechtbank overweegt in dat verband dat, nu uit de taalanalyse is gebleken dat eiser zeer waarschijnlijk niet afkomstig is uit Somalië, hij niet binnen de reikwijdte van het categoriaal beschermingsbeleid valt voor asielzoekers van Somalische nationaliteit die niet afkomstig zijn uit [ ] of [ ], met uitzondering van de provincies [ ] en [ ]. Dit beleid houdt voor eiser dan ook geen relevante wijziging van het recht in, zodat sprake is van een herhaalde aanvraag.

2.7. Hetgeen eiser in beroep heeft aangevoerd doet aan het vorenstaande niet af. Eiser heeft niet middels een contra-expertise de twijfel aan de gestelde identiteit en nationaliteit kunnen wegnemen. De rechtbank is voorts niet gebleken dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld daar waar hij eiser in de gelegenheid heeft gesteld naar aanleiding van de taalanalyse een contra-expertise te laten uitvoeren. Waar het betreft het door eiser overgelegde voorlopig oordeel van 15 juni 2006 van de taalstudio te Mommickendam verwijst de rechtbank naar vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS). Ingevolge deze jurisprudentie kan de vreemdeling niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse tewoeg brengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse zal moeten laten verrichten, dan wel dat verweerder een van de taalanalyse afwijkende conclusie zal moeten innemen.

2.8. Met de uitspraak van 11 maart 2003 van deze rechtbank is in rechte vast komen te staan dat eiser niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat hij bij uitzetting naar Somalië geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die maken dat eiser een verblijfsvergunning verleend zou moeten worden. De aanvraag van eiser van 14 november 2005, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000. Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder herhaalde aanvraag verstaan een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.9. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.10. Ter beoordeling aan de rechtbank staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), slechts of eiser ter onderbouwing van zijn aanvraag van 14 november 2005 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de rechtens onaantastbare beschikking van 26 april 2002. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een

hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog wordt aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.11. Nu eiser ter ondersteuning van zijn herhaalde aanvraag slechts heeft verwezen naar het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers van Somalische nationaliteit en de rechtbank reeds heeft geoordeeld dat dit beleid niet op eiser van toepassing is, dient te worden geconcludeerd dat uit de door eiser ter ondersteuning van zijn onderhavige asielaanvraag overgelegde stukken niet blijkt van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

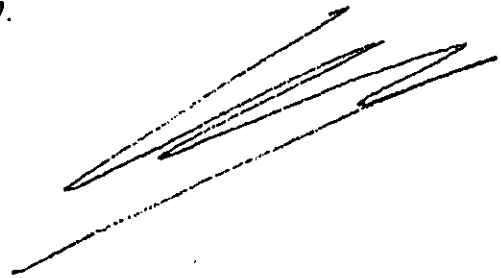
2.12. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aanvraag van eiser dient te worden afgewezen.

2.13. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Siebers als griffier op 11 mei 2007.

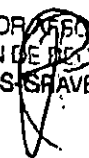

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

10 MEI 2007

VOOR AFSCRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Rondweg West 29
 Postbus 130
 9100 AC Dokkum
 T (0519) 29 69 69
 F (0519) 29 69 06
 dokkum@kooiadvocaten.nl

Fax: 070 - 365 13 80
 Aan de Voorzitter van de Afdeling
 Rechtspraak Raad van State
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
08 JUN 2007 ✓	
ZAAKNR.	✓ 03955
AAN:	✓
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Appelschrift

2034-A

Betreffende:

geboren op **van Somalische**
nationaliteit;
 Dossier : 05991/DV
 Uw kenmerk :
 Nationaliteit : Somalische
 Dokkum : 8 juni 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op **Somalische**, thans verblijvende te **aan**
 de hierna te noemen appellant, te dezer zake domicilie
 kiezende te Dokkum, gemeente Dongeradeel, aan de Rondweg West nr. 29 (9101 BE), ten
 kantore van de advocaat en procureur mr. D. de Vries;
 Advocaat mr. D. de Vries, kantoorhoudende te 9101 BE Dokkum aan de Rondweg west
 29, die hierbij verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen
 van dit appelschrift.

Op 14 november 2005 heeft appellant een aanvraag om verlening van een
 verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking
 van 10 juli 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

Stichting Deheer Derdenrekening
 Kooi advocaten B.V. nr. 32.29.64.113

Op alle afschriften etc. de algemene voorwaarden van Kooi Advocaten B.V. vermeld aan de achterzijde van deze brief, van toepassing

Bij beroepschrift van 4 augustus 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 26 april 2007. Bij uitspraak van 10 mei 2007 verzonden op 11 mei 2007 heeft de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, het beroep ongegrond verklaard (prod. 1). Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hiertegen hoger beroep in.

Grief 1:

Deze grief richt zich tegen overweging 2.7 op pagina 3:

"... waar het betreft het door eiser overgelegde voorlopige oordeel van 15 juni 2006 van de taalstudio te Monnickendam verwijst de rechtbank naar vaste jurisprudentie van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Ingevolge deze jurisprudentie kan de vreemdeling niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweeg brengen dat verweerder een nieuwe taakanalyse zal moeten laten verrichten, dan wel dat verweerder een van de taalanalyse afwijkende conclusie zal moeten innemen. "

motivering Grief 1:

appellant stelt dat hij meer heeft gedaan dan enkelkritische kanttekeningen te plaatsen bij de uitgevoerde taalanalyse. Appellant heeft het voorlopige oordeel van de taalstudie ten aanzien van de taalanalyse overgelegd. Hieruit kan geconcludeerd worden dat de taalanalyse op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Appellant heeft naar de inhoud van de brief van de taalstudio van 15 juni 2006 verwezen.

Het lag op de weg van Justitie om meer informatie in te winnen. Dat appellant geen contra-expertise heeft laten verrichten is onder deze omstandigheden niet verwijtbaar. Appellant twijfelt aan de betrouwbaarheid van de taalanalist van het Bureau Taalanalyse. Zonder zijn of haar identiteit prijs te geven, had verweerder in ieder geval enige informatie kunnen verschaffen over de afkomst, opleiding en ervaring van de analist. Dat zou een inschatting van de waarde van de analyse mogelijk hebben gemaakt. In verband hiermee kan niet zonder meer worden uitgegaan van de deskundigheid van de taalanalist in kwestie.

Redenen waarom appellante U Edelachtbare verzoekt de bestreden uitspraak te vernietigen.

D. de Vries

